

РЕШЕНИЕ

№ 7132

гр. София, 25.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 44 състав,
в публично заседание на 01.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Владимирова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **6073** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 172, ал. 5 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по жалба, подадена от Централен кооперативен съюз /Ц./, ЕИК-000696497, чрез юрк. А. Г., срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 22-1275-000201/16.05.2022 г., издадена от Р. М. В. – началник сектор към ОДМВР В. Т., сектор „Пътна полиция“ – В. Т., с която на основание чл. 171, т. 2а, б. “а“ от ЗДвП, му е наложена ПАМ – прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца и са отнети документи – СРМПС №[ЕИК] и два броя регистрационни табели с [рег.номер на МПС] .

В жалбата се твърди, че оспорената заповед за прилагане на ПАМ е незаконосъобразна, като издадена при нарушения на материалния и процесуалния закон. Иска се отмяна на наложената принудителна мярка и присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер на 300 лева.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от юрк. Б., който поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена с присъждане на разноски по делото.

Ответникът – Р. М. В. – началник сектор към ОДМВР В. Т., сектор „Пътна полиция“ – В. Т. – редовно уведомен, не се представлява, не изразява становище по жалбата.

Софийска градска прокуратура – редовно призована, не се представлява и не излага становище по жалбата.

Административен съд – София-град, Трето отделение, 44 -ти състав, като обсъди

доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Със заповед за прилагане на ПАМ № № 22-1275-000201/16.05.2022 г., издадена от Р. М. В. – началник сектор към ОДМВР В. Т., сектор „Пътна полиция“ – В. Т., на основание чл. 171, т. 2а, б. „А“ от ЗДвП, на Ц. е наложена ПАМ – прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца и са отнети документи – СРМПС №[ЕИК] и два броя регистрационни табели с [рег.номер на МПС]. Като фактическо основание за издаване на заповедта е посочено обстоятелството, че е съставен акт за установяване на административно нарушение (АУАН) сер.ГА № 596102 от 14.05.2022 г. от Б. Н. Б. - мл. автоконтрольор в ОДМВР В. Т., сектор „Пътна полиция“ – В. Т., на Р. А. Ж. - за нарушение на чл.150А, ал. 1 от ЗДвП. В АУАН е посочено, че при извършена проверка на 14.05.2022 г. в 17:05 ч. – КМ 8 /КПП – К. / в посока на движение към [населено място], Р. А. Ж. управлява товарен автомобил „Д. Л.“ червен на цвят с рег. [рег.номер на МПС], собственост на „Централен кооперативен съюз“, ЕИК-000696497, като при извършената проверка е установено, че водачът е лишен по административен ред. СУМПС е отнето по реда на чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП и е издадена ЗППАМ № 22-0258-00025/12.04.2022 г. от РУ – Д..

Към преписката е приложен цитираният АУАН, а в оспорената ПАМ е изложена същата фактическа обстановка.

Като доказателства по делото е представена заповед № 8121з-1632 от 02.12.2021 г. /л. 49/ на министъра на вътрешните работи, издадена на основание чл. 165 от ЗДвП, чл. 186, ал. 1 и чл. 189, ал. 1, 5 и 12 ЗДвП и чл. 33, т. 9 от ЗМВР, както и заповед № 366з-1614 от 15.04.2022 г. /л. 16-18/, с която директорът на ОДМВР – В. Т. е оправомощил лицата, компетентни да издават заповеди за прилагане на принудителни административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, т. 4, т. 5, буква „а“ и т. 6 от ЗДвП.

Изискана е ЗППАМ № 22-0258-00025/12.04.2022 г., издадена от Т. Т.- началник на РУ към ОДМВР Г., РУ – Д., с която на Р. А. Ж. временно е отнето СУМПС с №[ЕИК], но за не повече от 18 месеца, за нарушение на чл. 5, ал. 3 т. 1, пр. 1 от ЗДвП /л. 37/; обяснение от 14.05.2022 г. на Р. Ж. /л. 19/, справка за нарушител/водач /л. 20, 21/ на основание чл. 172, ал. 2, т. 3 от ЗДвП; Справка картон на водача /П. С./; доказателства за компетентност на органа наложил ПАМ /л. 44-50/.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи: Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от легитимирано лице по чл. 147, ал. 1 от АПК и срещу подлежащ на оспорване административен акт, поради което жалбата е процесуално допустима, а разгледана по същество е неоснователна:

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално - правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Съгласно чл. 172, ал. 1 от ЗДвП, принудителните административни мерки по чл. 171, т. 2а се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. По делото не е спорно, че Областна дирекция на МВР В. Т. е служба за контрол по ЗДвП и съобразно предоставената в закона възможност, директорът на ОД на МВР В. Т. със своя Заповед № 369з-1614/15.04.2022 г. (л. 16-18) е оправомощил по т. 1. 2 Началник сектор „Пътна полиция“ при ОДМВР – В. Т. да прилага с мотивирани

заповеди принудителни административни мерки по чл. 171, т. 1, т. 2, т. 2а, т. 4, т. 5 б. "а" и т. 6 от ЗДвП за нарушения на ЗДвП, извършени на цялата територия, обслужвана от ОДМВР – В. Т.. Именно последната заповед на директора на ОДМВР – В. Т. е цитирана в оспорената ЗППАМ като оправомощаваща нейния издател. В случая нарушението е извършено на КМ 8 /КПП – К. / в посока на движение към [населено място], т. е. нарушението е извършено на територията, обслужвана от ОДМВР – В. Т.. Поради изложеното съдът приема, че обжалваният административен акт е издаден от валидно оправомощен материално и териториално компетентен орган, а именно – от началник сектор към ОДМВР В. Т., сектор „Пътна полиция“ – В. Т..

Оспорената заповед е обективирана в писмена форма, подписана е от издателя си и съдържа изискуемите от чл. 59, ал. 2 на АПК реквизити, включително фактически и правни основания за издаването ѝ. При издаването на заповедта не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, още по-малко такива с характер на съществени, годни да доведат до отмяна на обжалвания акт. Заповедта е издадена въз основа на акт за установяване на административно нарушение, съставен от компетентен орган, при спазване на задължителните реквизити по съдържанието му и процедурата за съставянето и връчването му. Описаните факти не създават съмнение или неяснота относно вида и характера на нарушението – на правилата за движение по пътищата. Не е налице неяснота и по отношение на мястото, на което е установено нарушението. Както в АУАН, така и в ЗППАМ е посочено, че нарушението е установено при извършена проверка на 14.05.2022 г. в 17:05 часа в [община] „КМ 8 /КПП – К./ в посока на движение към [населено място]“, поради което възраженията в тази част се явяват неоснователни.

Административният орган е изпълнил задължението си по чл. 36 от АПК за служебно събиране на доказателствата, необходими за установяване на релевантните за спора юридически факти. Към административната преписка са приложени писмени доказателства, удостоверяващи наличието на фактическите основания, мотивирали органа да издаде заповедта.

В процесната заповед е вписано правното основание за издаването ѝ – чл. 171, т. 2а, б. “а“ от ЗДвП. Същата съдържа няколко хипотези, които са предвидени алтернативно, а не кумулативно. Самостоятелното осъществяване на която и да е от тях дава възможност на органа да упражни властническата си компетентност с цел преустановяване на констатираното нарушение на правилата за движение по пътищата.

Според тази разпоредба, в приложимата ѝ редакция (ДВ бр. 2 от 2018 г., в сила от 3.01.2018г.), действаща към датата на издаване на ЗППАМ, за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат принудителни административни мерки, включително прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство: а) без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс, както и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице тези обстоятелства – за срок от 6 месеца до една година. Следователно адресат на този вид

ПАМ е собственикът на управляваното превозно средство, както когато той лично управлява автомобила, така и когато автомобилът му е управляван от лице при наличие на горните обстоятелства, както е в процесния случай. При тази нормативна уредба законът изисква от административния орган само да установи управлението на МПС в някоя от посочените хипотези и неговия собственик.

В случая правилно ПАМ е наложена по отношение на оспорващия – Ц., с изрично посочен в акта ЕИК и законен представител – П. И. С., като не се спори между страните, че именно „Ц.“ е собственик на товарния автомобил „Д. Л.“. В тази връзка съдът намира, че не е налице неяснота кой е адресат на акта – Ц. или управителя - П. И. С.. Предвид разпоредбата на чл. 171, т. 2а, б. „а“ от ЗДвП правилно ПАМ е наложена на собственика на автомобила – Ц. при наличието на една от хипотезите предвидени в нея, а именно – водачът Р. Ж. управлява МПС след като свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 от ЗДвП със ЗППАМ № 22-0258-00025/12.04.2022 г. От друга страна жалбоподателят не сочи и не доказва нещо различно по отношение на главния релевантен факт, а именно, че към посочената в ЗППАМ дата Р. Ж. управлява ППС без наличие на СУМПС, тъй като същото е било отнето по реда на чл. 171, т. 1 от ЗДвП.

Настоящият състав намира, че след като по делото са безспорно установени управлението на процесното МПС от водач с отнето СУМПС и кой е собственик на автомобила, то административният орган законосъобразно е приложил ПАМ "прекратяване на регистрацията на пътното превозно средство" на собственика. Нормата на чл. 171, т. 2а, б. "а" от ЗДвП е императивна, като не предоставя на компетентния орган право на преценка, а последният действа изцяло в условията на обвързана компетентност. При реализиране на фактите и обстоятелствата, представляващи основание за прилагане на мярката, същият орган е длъжен да издаде административен акт, с който да приложи предвидената в ЗДвП ПАМ. Според нормата на чл. 171, т. 2а, б. „а“ от ЗДвП, ПАМ се налага за срок от 6 месеца до една година. На административния орган е предоставена възможността да прецени само срока на наложената мярка и той е наложил минималния срок от 6 месеца.

Като израз на административна принуда, ПАМ трябва да бъде определена в такъв вид и обем, че да не ограничава правата на субектите в степен, надхвърляща тази, произтичаща от преследваната от закона цел. Налагането на принудителната административна мярка има за цел да се преустанови едно противоправно поведение. В случая оспорената заповед е издадена и в съответствие с целта на закона, визирана в чл. 22 от ЗАНН, връзка с чл. 171, ал. 1 от ЗДвП - да се осигури безопасността на движението по пътищата и да се попречи на извършването от водача на други нарушения на ЗДвП.

С оглед изложеното, настоящият състав намира жалбата за неоснователна, а оспореният административен акт за законосъобразен, като не са налице основанията по чл. 146, т. 1-5 АПК за неговата отмяна.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд – София град, Трето отделение, 44 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Централен кооперативен съюз, ЕИК-000696497, чрез юрк. А. Г., срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка №

22-1275-000201/16.05.2022 г., издадена от Р. М. В. – началник сектор към ОДМВР В.
Т., сектор „Пътна полиция“ – В. Т..
Решението е окончателно.

СЪДИЯ: